

ประกาศเทศบาลเมืองบางกรวย

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วยเทศบาลเมืองบางกรวยได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองบางกรวย ในการประชุม สมัยสามัญ สมัยที่สอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองบางกรวย จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลเมืองบางกรวยแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสุรศักดิ์ วิชินโรจน์จรัส)
นายกเทศมนตรีเมืองบางกรวย

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

เทศบาลเมืองบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนันทบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

ปรับปรุงเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๘

เหตุผล

เนื่องจากเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ใช้บังคับมาเป็น
ระยะเวลานานและมีหลักเกณฑ์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ไม่เหมาะสมกับสภาวะความเป็นอยู่
กับการดำรงชีวิตของประชากร หรือเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในปัจจุบัน จึงมีผลให้เทศบาล
เมืองบางกรวยจะต้องปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย
จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวยว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองบางกรวยโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองบางกรวย และผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลเมืองบางกรวย แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีเมืองบางกรวย รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาาจิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สัตว์ร้าย” หมายความว่า โดยธรรมชาติของสัตว์นั้นเองเป็นสัตว์ที่มีนิสัยกัดและร้ายกาจเป็นปกติอยู่ในตัว และเป็นสัตว์ที่เป็นภัยอันตรายอันน่าสะพรึงกลัวต่อบุคคลผู้ได้พบเห็น เช่น เสือ จระเข้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ ปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“หน่วยรับจดทะเบียนสัตว์เลี้ยง” หมายความว่า กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย หรือสถานที่ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองบางกรวย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองบางกรวย เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) สัตว์ประเภทที่ ๑ ได้แก่ สัตว์ร้าย เช่น ช้าง จระเข้ งู ปลาปิรันย่า และสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

(๒) สัตว์ประเภทที่ ๒ ได้แก่ นก ปลา ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ และสัตว์อื่น ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกชนิดในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย

หมวด ๒

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทที่ ๑

ข้อ ๘ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทที่ ๑ โดยเด็ดขาด กรณีมีเหตุจำเป็นต้องนำสัตว์ประเภทที่ ๑ เข้ามาในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย เป็นการชั่วคราว ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทที่ ๒

ข้อ ๙ การเลี้ยงสัตว์ประเภทที่ ๒ เพื่อการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย ผู้ที่จะเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมหลักฐานตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ การเลี้ยงสัตว์ประเภทที่ ๒ เพื่อการค้า ต้องขอรับใบอนุญาตประเภทกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และการออกใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางกรวย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตน มิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๒ นอกจากเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

- (๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๓) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์
- (๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน
- (๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบโดยเร็ว และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความตามวรรคแรก ให้หมายความรวมถึงสัตว์เลี้ยงเช่น กระต่าย กระรอก กระแต ชูการ์ ไกลเดอร์ หนู หรือสัตว์เลี้ยงชนิดอื่นๆที่สามารถเป็นพาหะนำโรคด้วย

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขและบทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองบางกรวย ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

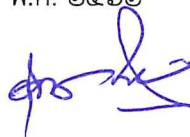
ข้อ ๑๗ เจ้าของสัตว์ที่เลี้ยงสัตว์ประเภทที่ ๒ เช่น นก ไก่ เพื่อนำไปเป็นสัตว์เลี้ยง ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้บังคับใช้ให้เลี้ยงต่อไปได้โดยอนุโลม แต่จะเพิ่มจำนวนการเลี้ยงมิได้ และให้เป็นไปตาม กำหนดดังนี้

- (๑) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันไม่เกิน ๑ - ๒ ตัว
- (๒) เนื้อที่ดินเกิน ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันไม่เกิน ๒ - ๓ ตัว
- (๓) เนื้อที่ดินเกิน ๕๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้รวมกันไม่เกิน ๓ - ๕ ตัว

ประกาศ ณ วันที่   เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายสุรศักดิ์ วิชินโรจน์จรัส)

นายกเทศมนตรีเมืองบางกรวย

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(...**นายภาณุ แยมศรี**...)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี